

Протокол

№

гр. София, 22.10.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав**, в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4032** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14,30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М. – редовно уведомен – лично, доведен от Затвора – София.

ОТВЕТНИКЪТ Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) – редовно уведомен – се представлява от юрк. Д., с пълномощно по делото.

Прокуратурата на Република България се представлява от прок. Д., от СГП.

СЪДЪТ РАЗПОРЕЖДА да бъдат свалени белезниците от ръцете и краката на ищеца.

ИЩЕЦЪТ: Да се даде ход на делото.

ЮРК. Д./ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

**О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

ДОКЛАДВА молба от процесуалния представител на ответника от 08.07.2024 г., с приложено към нея заверено копие на извадка от книга за отказан престой на открито на V група.

ИЩЕЦЪТ: Тези доказателства да не се приемат, защото са неотнормими към делото. Какви дневници се водят в затвора. Този дневник не е воден за мен. Аз не съм отбелязан в него като абсолютно нищо. Той няма никакво значение за делото. Да не се

уважава становището на въпросната Н. Д., не знам коя е, тази жена нито съм я срещал тогава, нито я познавам. Становището ѝ, че не съм искал да отида на 1 час разходка да открито е откровена лъжа и неистина, тъй като в затвора, когато ходя на дело, още от предишния и по-предишния началник, сме се разбрали, след връщането от дело, да ме пуснат. Един дежурен главен надзирател, който е на тази дата, многократно по един и същи начин ме възпира, с цел от моя страна да започнат някакви възражения и да влезна в някакви скандали, което е отвратително, нагло поведение. Всеки един път съм искал, така че да не се приемат. Не може да се приемат незаконни твърдения.

ЮРК. Д./ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Да се приемат доказателствата.

СЪДЪТ, като съобрази със становищата на страните и предходното протоколно определение

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените писмени доказателства с молба от 08.07.2024 г. на юрк. Д..

ИЩЕЦЪТ: Нямам доказателствени искания. Щом сме разпитали свидетели, няма какво повече да се прави. Това е елементарно дело, няма за какво да се разтяга.

ЮРК. Д./ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ СЧИТА делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ИЩЕЦЪТ: Правя искане да осъдите ответника ГДИН за нарушение на Член 1 и 3 от Европейската конвенция за защита правата на човека (ЕКЗПЧ), защото с недопускането ми на каре на 29.03.2023 г. ответникът ГДИН е нарушил правото, че на всеки един задържан му се полага разходка на открито и това не може да бъде дерогирано по никакъв начин, само при някакви извънредни обстоятелства – пожар, война болест, каквито не се наблюдават. Ответникът ГДИН, в лицето на дежурния офицер на въпросната дата, се гаври, подиграва се с мен, руши ми достойнството, като противозаконно и осъзнавайки свойството на постъпките си решава да не ме пусне на разходка на открито. Нарушава забраната по Член 1 ЕКЗПЧ, в която е описано, че никой няма право да нарушава правата на човека по Член 3 от същата Конвенция, където това отношение е на първо място унижително, на второ място – нечовешко, тъй като не съм допуснат на чист въздух и на светлина. Редом с нарушенията по Конвенцията – на Член 1 и 3, ми се нарушава и правото по Член 14 от Конвенцията – дискриминиран, тъй като всички други лица, които са били на дело, които са били задържани в затвора – няма значение какъв е графикът и какъв не е, никъде не е записано в закон, че точно в определения график трябва да се разхождат. Наистина има ред в закона, но глобално значението на тези разпоредби, с които се дава право на задържаните лица да бъдат на въздух, не може да бъдат дерогирани от Вътрешния правилник на затвора, особено когато едно лице отива на дело. Аз съм отишъл на дело, това са независещи от мен обстоятелства. Аз имам в един месец 100 дела и означава, че докато ходя на дело, не бива да ходя на разходка на открито, при положение че има възможност. Другите задържани лица са отишли на каре. Мен ме дискриминираха на социално положение - че съм беден. Ако си богат в затвора и

можеш да си платиш, отиваш на разходка на открито. Съвсем сериозно го казвам. В затвора има ужасна корупция. Ответникът нарушава Член 18 от Конвенцията по брутален начин, поради неосведоменост и неграмотност на служителите на ответника, които нито са запознати с международното право и правата на човека. В този затвор си дерибействат и в буквален смисъл нарушават правото по Конвенцията, по Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП) по Хартата на основните права на Европейския съюз (ХОПЕС). Всеки ден ми е нарушено правото по Член 2, 7, 10 и 26 от МПГПП на ООН, Член 1, 4, 20, 21 и 41. Член 41 означава право на добра администрация. Това не е добра администрация в затвора. Това е нечестна и недобросъвестна администрация, която цели да ми наруши правата и по този унижителен начин чрез злоупотреба с право нарушава Член 54 Хартата на ЕС, като на мен са ми нанесени вреди. Разправял съм се с тези хора и те, когато си задържан, издевателстват по този начин спрямо мен, като ми демонстрират техните възможности и зла воля, как могат да издевателстват върху мен, по простата причина, че съм завел 5-6 дела, които са си основателни и хората са ги спечелили. На въпросната дата е доказано по несъмнен начин, даже и от списъка, който са донесли, че аз не съм ползвал престой на открито. Това е фалшив документ и по аналогия, както е чл. 103, ал. 2 НПК, не знам как е по ГПК, не могат да се ползват незаконни доказателства, а такива са, когато има неверни твърдения. Въз основа на всички тези законови положения, които съм посочил, правя искане да осъдите ответника, за да се предотврати тази възможност да се гаврят така с мен, защото това си е директно нарушение на правата на човека, издевателство над мен, издевателство с най-гаден характер.

ЮРК. Д.: Моля да отхвърлите исковата претенция като неоснователна и недоказана. Бяха представени доказателства, които опровергават твърденията в исковата молба. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Считам така предявената искова претенция принципно за основателна и доказана и моля, при констатиране на основателност на предявения иск, да присъдите обезщетение, което да не води до неоснователно обогатяване на ищцовата страна и да не е прекомерно. Става въпрос за еднократен отказ от престой на открито и считам, че е налице незначителен интензитет и незначителна стойност на увредите.

ИЩЕЦЪТ (реплика): Моля да не уважавате на страната становището, защото е немотивирано и е превратно, и е шаблонно, и не се основава нито на фактите, нито на правото. При положение че твърди, че е недоказано, а е обратното. Правя искане препис от протокола за поправка и допълване, да ми бъде изпратен в затвора, както и препис от решението, тъй като в затвора няма интернет.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗПРАТИ на ищеца препис от протокола, след изготвянето и подписването му.

СЪДЪТ ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,44 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: